

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudkyň Mgr. Moniky Chaloupkové a JUDr. Petry Venclové, Ph.D. v právní věci **žalobkyně: Z.V., nar. „X“, bytem „X“, zastoupené Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje, se sídlem Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 12.6.2014, č.j. KrÚ 38612/2014/ODSH/13,**

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému se toto právo nepřiznává.**

O d ů v o d ň ě n í :

Žalobkyně se včasnou žalobou domáhala soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Pardubic ze dne 25.3.2014, č.j. OSA/P-287/14-D/16, jímž bylo rozhodnuto tak, že žalobkyně (dále v textu i jen jako „žalobce“) jako provozovatel vozidla zn. Škoda, reg. zn. „X“ se dopustila správního deliktu podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, v platném znění (dále jen „zákon o silničním provozu“). Tohoto správního deliktu se žalobkyně dopustila tím, že nezajistila, aby „při užití výše uvedeného vozidla na pozemních

komunikacích byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovených zákonem o silničním provozu, k čemuž došlo tak, že 15.4.2013 v čase před 15:50 hod. nezjištěný řidič zaparkoval uvedené vozidlo na Pernštýnském náměstí v Pardubicích na parkovišti označeném dopravní značkou IP13c (parkoviště s parkovacím automatem) bez platného parkovacího lístku, čímž se nezjištěný řidič dopustil přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, neboť porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu“. Za tento správní delikt byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 1.500 Kč a dále povinnost nahradit náklady řízení. Žalobu odůvodnila následujícím způsobem:

Předně namítla, že správní orgány nerespektovaly ust. § 125f odst. 4 písm. b) silničního zákona, podle něhož obecní úřad obce s rozšířenou působností správní delikt projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku a pouze za předpokladu, že řízení o přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno. Žalobkyně sdělila správnímu orgánu I. stupně totožnost řidiče vozidla, jehož je provozovatelkou, v době spáchání uvedeného přestupku, který měl založit její odpovědnost za uvedený správní delikt provozovatele vozidla, přičemž označila jako řidiče P.K., bytem „X“. Ve správním řízení nebylo prokázáno, že řízení o přestupku, které bylo pro tentýž skutek zahájeno, bylo zastaveno, ve spise absentuje věrohodný doklad o tom, že by rozhodnutí o přestupku vedeném proti P.K. bylo tomuto doručeno, rozhodnutí o zastavení řízení nemohl nabýt právní moci. Protože správní orgán neumožnil žalobkyni nahlížet do spisu vztahujícímu se k řízení o přestupku vedeném proti P.K., nemůže žalobkyně „přezkoumat“, zda mu takové rozhodnutí skutečně bylo doručeno, a zda bylo doručováno na adresu, kterou tento zákonným způsobem k doručování určil. P.K. dle jeho vyjádření není známa existence žádného rozhodnutí.

Žalobkyně dále namítla, že k podání vysvětlení nebyla předvolána žalobkyně, jako provozovatelka vozidla, když mohla předložit správnímu orgánu důkazy o tom, že v době spáchání přestupku řídil zmíněné vozidlo P.K. Správní orgán neučinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, ten byl projednán v rozporu se zákonem. Správní orgán rezignoval na svou povinnost objasnit zaviněné protiprávní jednání – přestupek, nevyslechl ani osobu, která jej oznámila, a která tvrdila, že jej obvinění z přestupku spáchala. Řízení o správním deliktu bylo zahájeno tedy v rozporu s právními předpisy.

Žalobkyně namítla, že ve věci nebylo nařízeno ústní jednání, když nutnost veřejného projednání za přítomnosti obviněného je dána článkem 6 odst. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a svobod, v této souvislosti odkázala žalobkyně na skutečnost, že je nutné primárně vycházet z terminologie trestního obvinění, přičemž citovala i judikaturu NSS, která se týká posouzení správního deliktu podle právní úpravy v oblasti správního trestání, kdy je nutné aplikovat práva obviněného vyplývající per analogiam z trestního řádu či zákona o přestupcích.

Dále žalobkyně namítla, že správní orgány doručovaly písemnosti a jednaly s osobou, kterou považovaly za zástupce, ač zástupcem nebyla, tj. se společností Fleet Control s.r.o., kdy v rámci sdělení údajů o totožnosti řidiče vozidla akceptoval správní orgán prohlášení žalobkyně o udělení plné moci této společnosti, přičemž není patrné, že by tato společnost zmocnění přijala a navíc tato plná moc nemohla vyvolat jakékoliv účinky, neboť plná moc

byla udělena před zahájením správního řízení, což je v rozporu s § 33 odst. 2 písm. b) správního řádu.

Žalobkyně tvrdila, že nebylo věrohodně prokázáno ani přestupkové jednání, které založilo její odpovědnost za správní delikt, z fotodokumentace je patrná toliko orientační poloha vozidla, není prokázána přítomnost příslušné dopravní značky, jejíž nerespektování je řidiči vozidla vytýkáno.

Konečně námitkou žalobkyně bylo její tvrzení o tom, že nebyla vyzvána k odstranění vad blanketního odvolání, které bylo v dané věci podáno, a žalobkyně nebyla vyzvána k doplnění tohoto odvolání v souladu se správním řádem.

Žalobkyně navrhla, aby soud obě rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Ve vyjádření k žalobě uvedl žalovaný skutečnosti vyplývající ze správního spisu, popsal celý průběh správního řízení, a to jak ve vztahu k řízení o přestupku, tak i ve vztahu k řízení o správním deliktu. Poukázal na shodnost této věci s jinými, o kterých krajský soud již rozhodoval (sp. zn. 52A 62/2014, 52A 64/2014). Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům:

Ze správního spisu vyplývá, že na základě oznámení Městské policie Pardubice o přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, ze kterého vyplývá, že neznámý řidič shora zmíněného vozidla toto zaparkoval na Pernštýnském náměstí v Pardubicích na parkovišti označeném dopravní značkou IP13c (parkoviště s parkovacím automatem) **bez platného parkovacího lístku**, zahájil správní orgán s **P.K.**, jako údajným řidičem tohoto vozidla společné správní řízení a dne 26.2.2014 vydal rozhodnutí, kterým řízení vedené proti P.K. pro zmíněný přestupek **zastavil**. Podkladem pro toto řízení týkající se zmíněného přestupku bylo oznámení žalobkyně o tom, že vozidlo, jehož je žalobkyně provozovatelem, v době spáchání přestupku řídil právě P.K. **Není pravdou**, jak tvrdí žalobkyně účelově v žalobě, že rozhodnutí o zmíněném přestupku vedeném proti P.K. „nemohlo nabýt právní moci“. Jak vyplývá ze správního spisu vedeného pod sp. zn. SpKrÚ 81054/2014/ODSH/13, správní orgán I. stupně nejprve doručoval na **doručovací adresu P.K., kterou měl vedenou v Centrální evidenci obyvatel, tj. „X“, Santa Cruz de Tenerife (tato skutečnost je známa soudu z jeho rozhodovací činnosti, rovněž vyplývá i z výpisu z CEO, který pro úplnost soud založil do spisu z věci rozhodované soudem pod sp. zn. 52A 58/2014)**. Protože se na tuto doručovací adresu nepodařilo správním orgánem I. stupně doručovat, ustanovil v tomto řízení o přestupku P.K. **opatrovníka, kterému rozhodnutí o zastavení řízení o zmíněném přestupku doručil, a toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 26.2.2014** (jedná se o rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 26.2.2014, č.j. OSA/P-2033/13-D/25, když toto bylo vydáno ve společném řízení vedeném pod sp. zn. SpKrÚ 81054/2014/ODSH/13, jak vyplývá z tohoto správního spisu předloženého žalovaným). Z tohoto společného řízení navíc vyplývají další skutečnosti, které svědčí o tom, že **P.K. byl uveden v souvislosti s obdobnými přestupkovými jednáními ve vztahu k různým provozovatelům jiných motorových vozidel, jak vyplývá ze zmíněného**

rozhodnutí o zastavení řízení ze dne 26.2.2014, a rozhodně již nemůže být náhodou, že P.K. se v krátkém časovém období (duben a květen r. 2013) měl dopustit těchto přestupků, když údajně řídil vozidla různých provozovatelů. Jak vyplývá ze správního spisu týkajícího se této věci a ze správního spisu týkajícího se spojeného řízení, v němž bylo řízení o přestupku vůči P.K. včetně dalších řízení o přestupku stejného druhu rovněž vůči P.K. zastaveno, tak vždy předkládali různí provozovatelé vozidel, jimiž byl tento přestupek spáchán (jednalo se ve směr o parkování bez platného parkovacího lístku) stejně koncipované, se stejným obsahem, listiny označené jako „*Sdělení údajů o totožnosti řidiče vozidel v době spáchání přestupku*“, kdy provozovatel vozidla sděloval správnímu orgánu, že v době přestupkového jednání vozidlo řídil P.K. a současně v tomto sdělení ustanovili provozovatelé vozidel, tj. v daném případě i žalobkyně, svým zmocněncem Fleet Control, s.r.o., se sídlem Smetanovo nábřeží 327/14, Praha 1, a to pro případ, že by správní orgán zahájil řízení pro podezření ze spáchání daného správního deliktu. Skutečnost, že v dané věci a obdobně i v těchto dalších věcech týkajících se zmíněného přestupku vystupoval jako údajný řidič P.K. a provozovatele vozidla zastupovala jako zmocněnec společnost Fleet Control, s.r.o., je nepochybně součástí účelové a obstrukční procesní strategie s cílem vyhnout se odpovědnosti za uvedené přestupkové jednání a potažmo i odpovědnosti za zmíněný správní delikt provozovatele motorového vozidla.

Krajskému soudu je totiž z již dlouhé řady jiných věcí (např. sp. zn. 52A 60/2014, 52A 30/2014, 52A 32/2014, 52A 80/2014) známo, že v záhlaví tohoto rozsudku uvedený advokát Mgr. Topol zastupuje nikoliv náhodou v obdobných věcech, kdy jmenovaný P.K. patří k účelově jednajícím zmocněncům žalobců v přestupkových věcech (ostatně s tím se již setkal i NSS, který v rozsudku ze dne 4.5.2011, č.j. 1As 27/2011-81 uvedl, že „*není náhodou, že v obdobných věcech se stejnou procesní strategií účelového charakteru sledující již zcela evidentně mimo procesní cíle přebírá zastoupení v záhlaví uvedený advokát*“). Skutečnost, že P.K. jako údajný řidič, má uvedenou v Centrální evidenci obyvatel jako doručovací adresu již výše zmíněnou na Tenerife, čímž se snaží zmařit doručování písemností správních orgánů, je rovněž známa i NSS a krajský soud tuto skutečnost vyhodnotil v rozsudku ze dne 31.3.2015, sp. zn. 51A 3/2014 takto: „*Měl-li proto zmocněnec P.K. v době doručování rozhodnutí v informačním systému evidence obyvatel Ministerstva vnitra uvedenou jako doručnou adresu Santa Cruz de Tenerife, tak jej již jen z tohoto důvodu nemohlo rozumně napadnout, že by mu tam měla být doručována orgány veřejné správy českého státu úřední korespondence, u níž se předpokládá „právní moc“. Něco takového vylučuje samotná povaha věci, a pokud se tak někdy někde stalo, tak se to snad již nebude opakovat pro naprostou kontraproduktivnost ve směru k vedenému správní řízení. Smyslem zmíněného postupu, zakotvujícího možnost (nikoliv povinnost) správního orgánu doručovat písemnosti na adresu sdělenou účastníkem řízení, je zájem na urychlení řízení. Je proto naprosto logické, že v tom případě by bylo doručování písemností do ciziny, o Kanárských ostrovech či Panamě, v nichž si zmocněnec P.K. označil v evidenci obyvatel své doručné adresy, v rozporu se zájmem na urychlení řízení. Jde naopak evidentně o součást procesní obstrukční účelové strategie, kterou zná v případě P.K. nejen nadepsaný krajský soud ze své úřední činnosti, ale je známa již i Nejvyššímu správnímu soudu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2014, č.j. 4As 118/2013-61 nebo ze dne 26.1.2015, č.j. 8 As 109/2014-70).“*

V dané věci a ve výše zmíněných souvisejících případech obdobných správní deliktů, kdy bylo zastaveno řízení o přestupku ve společném řízení, nelze nevidět i spojení P.K. se

společností Fleet Control, s.r.o., když ten vystupuje zároveň jako **manažer různých projektů nabízejících řidičům pojištění proti pokutám (Fleet Control, s.r.o. nabízející toto pojištění na stránkách www.nechcipokey.cz)** a lze tak považovat za věrohodné prohlášení P.K. o tom, že: „*Hrajeme si i s doručovacími adresami i na Kanárských ostrovech, to je pravda. Je to legitimní součást postupu, děláme to kvůli tomu, že úředníci jsou z toho vyplašení.*“ (Zdroj: http://zpravy.idnes.cz/pokuty-pojisteni-urednici-panama-petr-kocourek-ftd-/krimi.aspx?c=A130712_152955_pardubice-zpravy_mt).

V případě P.K. a jeho bratra J.K. je jejich obstrukční, účelová a zdržovací taktika obvyklá a známá nejen podepsanému soudu, ale jak soud již uvedl, dokonce i **Nejvyššímu správnímu soudu** (srov. např. rozsudek NSS ze dne 27.2.2014, č.j. 4As 118/2013-61).

Pro P.K. a jeho bratra J.K. je typické, že patří k řadě **účelově jednajících zmocněnců žalobců (K.S., M.V., M.J. atd.)**, kdy není náhodou, že žaloby podává vždy v záhlaví tohoto rozsudku uvedený advokát Mgr. Topol. Například ve věci řešené podepsaným soudem pod sp.zn. 52 A 87/2013 krajský soud v rozsudku ze dne 12.6.2014, č.j. 52 A 87/2013-39, dospěl k závěru o zneužití práva zmocněncem P.K., který sdělil jako doručovací adresu v přestupkovém řízení správnímu orgánu v Santa Cruz de Tenerife (když adresu na Tenerife a ještě v Panamě si nechal zapsat jako doručovací adresu v Centrální evidenci obyvatel, aby pak mohl tyto adresy účelově s obstrukčními cíli využívat ve správních řízeních), přičemž kasační stížnost žalobce proti tomuto rozsudku zamítl NSS rozsudkem ze dne 26.1.2015, č.j. 8 As 109/2014-70. Navíc nelze nechat bez povšimnutí skutečnost, že P.K. používá různé e-mailové adresy zcela účelově, s obstrukčními cíli. Nejprve se jedná o takovou adresu, pro kterou má vydán „*důvěryhodnou certifikační autoritou*“ kvalifikovaný certifikát, jak je tvrzeno v žalobě (PostSignum), tj. „*X*“, takže může potvrzovat přijetí datových zpráv zaručeným el. podpisem zasílaných mu na tuto adresu, avšak **poté** požaduje zaslání písemností správního orgánu elektronicky na el. adresu, pro kterou však dle poznatku krajského soudu z vlastní rozhodovací činnosti (věc sp.zn. 52 A 115/2014) **takový certifikát vydán nemá (jedná se o el. adresu: „obecný@zástupce.eu“)**, takže nemůže ani potvrzovat tyto zprávy zaručeným el.podpisem (vyjádření Post Signum ze dne 5.5.2015, které si soud ve věci sp.zn. 52 A 115/2014 vyžádal, je založeno v tomto spisu týkajícího se projednávané věci). Stejně tak P.K. jednal in fraudem legis v řadě dalších obdobných věcí známých podepsanému soudu z jeho rozhodovací činnosti (např. věc řešená pod sp.zn. 61 A 24/2014, kdy též sdělil správním orgánům uvedenou doručovací adresu), anebo např. v jiné věci řešené podepsaným soudem pod sp.zn. 52 A 73/2014 předkládá až s žalobou jím podepsané „*Čestné prohlášení*“, v němž účelově tvrdí, že v rámci „*experimentu*“ prováděného jím a jeho bratrem v rámci činnosti subjektu Nechcipokey o.s. prováděli kontrolu činnosti policie a přelepili proto dopravní značky stanovujícími nejvyšší povolenou rychlost v místě měření rychlosti vozidla žalobce v této věci páskou. Účelové jednání jeho bratra J.K. jako zmocněnce žalobců v obdobných věcech takto **hodnotil již i NSS** (srov. např. rozsudek NSS ze dne 27.2.2014, č.j. 4As 118/2013-61).

Jistě **není ani náhodou** to, že uvedení zmocněnci včetně samotného P.K. zastupují opakovaně v přestupkových řízeních, přičemž ten vystupuje zároveň jako **manažer různých projektů nabízejících řidičům pojištění proti pokutám (FLEET Control, s.r.o. nabízející toto pojištění na stránkách www.nechcipokey.cz)**, kdy J.K. je jejím jednatelem a P.K. „*ředitelem*“. Ostatně i tato společnost sama zastupuje v přestupkových řízeních jako zmocněnec, kdy používá různých postupů in fraudem legis, a to u správních orgánů v celé

ČR, když např. **odesílá odvolání proti rozhodnutí o přestupku z Libanonu**, jak judikoval i Krajský soud v Ostravě ve věci jím řešené pod sp.zn. 18 A 14/2014, v rozsudku ze dne 5.2.2015).

S **obstrukčním jednáním P.K.** má již i bohaté zkušenosti správní orgán prvního stupně a i žalovaný, jak lze zjistit např. z článku na http://zpravy.idnes.cz/pokuty-pojisteni-urednici-panama-petr-kocourek-ftd-/krimi.aspx?c=A130712_152955_pardubice-zpravy_mt):

„Muž nabízí pojištění proti pokutám. Úřady ho nahánějí na Kanárech.“ Sám P.K. zde uvádí, že *„hrajeme si i s doručovacími adresami i na Kanárských ostrovech, to je pravda. Je to legitimní součást postupu, děláme to kvůli tomu, že úředníci jsou z toho vyplašení“*, přičemž legitimní postup správních orgánů se zřejmě jmenovaným nezamlouvá. Údajně P.K. prohlásil, že *„Pardubice jsou asi nejvíce zaujatí vůči obviněným z celé republiky“*, tvrdil, že *„disponujeme zkušenými právníky, kteří jsou schopni každý údajný přestupek obhájit. Kudělení pokuty tak vůbec nedochází.“* Opak je však pravdou, což lze zjistit i z rozhodovací činnosti podepsaného soudu, kdy žalobci *„pojištění proti pokutám“* od těchto *„pojišťoven“* (jedná se nejen o společnost FLEET Control s.r.o., ale i o *„Řešíme pokuty, o.s.“*, *„Motoristickou vzájemnou pojišťovnu“* atd. (lze je identifikovat i z dokladu o zaplacení soudního poplatku) nejsou úspěšní nejen ve správním řízení, ale i když jsou převážně zastupováni advokátem Mgr. Topolem (a přestože se dokonce k soudu v těchto případech dostaví jako obecný zmocněnec již svým jednáním in fraudem legis sám P.K., tj. jako např. ve věci řešené podepsaným soudem pod sp. zn. 52 A 58/2014), tak až na výjimky nejsou úspěšní ani v soudním řízení.

Uvedené skutečnosti jen **dokreslují účelovost a obstrukčnost** zvoleného postupu, kdy žalobkyně na předepsaném formuláři, určitě nikoliv náhodou, předložila správnímu orgánu I. stupně sdělení, ve kterém je vedle zmocnění společnosti Fleet Control, s.r.o. pro řízení o správním deliktu uvedeno jméno a příjmení údajného řidiče P.K. **Skutečnost, že P.K. měl účelově zvolenou zmíněnou doručovací adresu na Tenerife, správně vedla správní orgán I. stupně k tomu, že poté, kdy se nepodařilo na tuto adresu doručit (ostatně se to nepodařilo v žádném případě, když zvolení této adresy bylo pouze obstrukcí, která je součástí zmíněné procesní strategie), ustanovil jmenovanému opatrovníka, které mu bylo poté rozhodnutí o zastavení v řízení o přestupku zákonným způsobem doručeno a nabylo právní moci, proto krajský soud, ostatně jako správní orgán I. stupně a žalovaný při rozhodování o odpovědnosti za správní delikt, vycházel z presumpce správnosti správního aktu, tj. rozhodnutí o zastavení přestupkového řízení.** Navíc žalobkyně se v podstatě dovolává toho, aby uvedené obstrukční jednání, jednání in fraudem legis, a to ze strany P.K. a potažmo společnosti Fleet Control, s.r.o., **bylo soudem vyhodnoceno jako jednání po právu, což však možné není.** Zneužívání práva nepoživá právní ochrany, je obecnou zásadou právní, vlastní celému právnímu řádu z jeho povahy (srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 17.4.2013, sp. zn. Pl. ÚS 25/12, navíc je od 1.1.2014 výslovně zakotvena i v § 8 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku). Ostatně stále platí stará právní zásada, že nikdo nesmí těžit z vlastních protiprávních či neplatných činů (*„nemo turpitudinem suam allegare potest“*), když jednání in fraudem legis je nepochybně možné považovat za protiprávní či neplatné jednání. Proto krajský soud i z tohoto důvodu nemohl uznat za důvodnou *„obhajobu“* jednání P.K., který **zřejmě nikoliv náhodou byl žalobkyní se označen za řidiče zmíněného vozidla**, když navíc žalobkyně měla v uvedeném společném řízení nepochybně právo zpochybnit postup správního orgánu, který byl završen vydáním

rozhodnutí o zastavení řízení o přestupku. Pokud proto až v žalobě žalobkyně prostřednictvím již zmíněného advokáta Mgr. Topola zpochybňuje postup správních orgánů, jedná se v podstatě již jen o pokračování zmíněné obstrukční a účelové strategie, jak soud již výše uvedl. **Důvodné rovněž nejsou další žalobní body.**

Žalobkyně přehlédla, že v dané věci se **nejedná o řízení podle zákona o přestupcích**, ale o řízení ve věci správního deliktu vedené podle správního řádu, když namítá, že v řízení o správním deliktu mělo proběhnout ústní jednání. Správní orgán neměl povinnost realizovat ústní jednání, neboť takovou povinnost správní řád **nestanoví** a nelze ji ani dovodit z § 49 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, v platné znění (dále jen „*správní řád*“). Jestliže ve spisové dokumentaci byly obsaženy dostatečné listinné důkazy (fotografie), pak nebyla dána podmínka nezbytnosti ústního jednání, důkazy byly provedeny zákonným způsobem podle § 53 odst. 6 správního řádu (o provedení důkazů listinou se učiní záznam do spisu). Žalobkyně přitom mohla uplatnit své námitky a důkazní návrhy, což však neučinila. Poukaz žalobkyně na Evropskou úmluvu o lidských právech a základních svobodách je **účelový**, v dané věci se nejedná o obdobu trestního řízení, v řízení o správním deliktu není rozhodováno o vině, jedná se o objektivní právní odpovědnost, tedy o odpovědnost za výsledek, nikoliv o postih v důsledku trestního obvinění. Žalobkyně rovněž byla poučena o možnost vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí, jak vyplývá ze správního spisu (čl. 13 spisu správního orgánu I. stupně). Pokud hodlala žalobkyně prostřednictvím svého zmocněnce uplatnit námitky či návrhy na provedení dokazování, mohla tak v tomto řízení učinit. Skutečnost, že v dané věci podala pouze **blanketní odvolání**, může svědčit spíše jen o tom, že takové námitky v podstatě neměla, a pokud tvrdí, že měla být vyzvána k doplnění odvolání, tj. k odstranění vad odvolání, tak to zase opět svědčí pouze o tom, že se jedná i v tomto případě **o součást účelové procesní strategie**, kdy žalobci nikoliv náhodou v případech zastupovaných v řízení u soudu Mgr. Topolem v řízeních o správním deliktu a v řízeních o přestupcích z oblasti silniční dopravy podávají blanketní odvolání, aby pak mohli v žalobách tvrdit, že buď jim výzvy k odstranění vad nebyly doručeny (pro toto jejich jednání požadují zmocněnci žalobců doručovat písemnosti na el. adresy, na kterých však písemnosti nepřebírají a popírají postupy správních orgánů při doručování /srov. celá řada rozsudků krajského soudu, např. sp. zn. 52A 60/2014, 52A 30/2014, 52A 80/2014, avšak i judikatura NSS – srov. rozsudek NSS ze dne 17.10.2014, č.j. 4As 171/2014-26/). Pokud správní orgán výzvu k odstranění vad blanketního odvolání nezašle, poté v žalobách napadají tento postup žalobci zastupovaní jmenovaným advokátem. Ostatně zmocněnci žalobců v těchto věcech, k nimž patří i společnost Fleet Control, s.r.o., určitě vzhledem k charakteru své činnosti dobře musí vědět, jaké náležitosti musí obsahovat odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a pokud podávají blanketní odvolání, tak se jedná pouze o součást jejich účelově zvolené procesní strategie. V projednávané věci však žalobkyně netvrdí pravdu, když namítá, že nebyla vyzvána k odstranění vad odvolání podaném proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně v blanketní formě. Tuto výzvu k odstranění vad správní orgán I. stupně **učinil** (čl. 20 správního spisu správního orgánu I. stupně).

Další námitka, kterou žalobce zpochybňuje platnost jím udělené **plné moci pro společnost Fleet Control, s.r.o.**, která byla obsažena v již výše zmíněném sdělení žalobkyně o tom, že vozidlo údajně řídil v době spáchání přestupku P.K., rovněž zase svědčí o tom, že se jedná o součást zmíněné účelové procesní strategie. Tuto ve vztahu k této námitce nepoužil advokát Mgr. Topol v dané žalobě poprvé, když v obdobných věcech řešených podepsaným soudem (pod sp. zn. 52A 62/2014, 52A 64/2014) rovněž uvádí stejnou námitku, tj. že v plné

moci jednak není obsaženo to, že společnost Fleet Control, s.r.o. toto zmocnění přijímá, a že toto zmocnění bylo učiněno před zahájením řízení o správním deliktu, a že tedy nemohlo vyvolat „*jakékoliv účinky*“. Jak již bylo uvedeno, žalobkyně ve sdělení údaje osoby, která měla řídit vozidlo, uvedla, že zmocňuje Fleet Control, s.r.o., přičemž správní orgán I. stupně doručoval své písemnosti (např. poučení o možnosti vyjádřit se k podkladům, rozhodnutí a zejména rozhodnutí o správním deliktu) jak společnosti Fleet Control, s.r.o., tak i přímo žalobkyni. Krajský soud nemá pochyb o tom, že **žalobkyně měla skutečně v úmyslu udělit plnou moc uvedené společnosti, a že tak i skutečně učinila, když v bodě III. již výše zmíněného sdělení údajů o totožnosti řidiče vozidla** (čl. 10 spisu správního orgánu I. stupně) uvedla, že v případě řízení po podezření ze spáchání správního deliktu provozovatele vozidla ve smyslu ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu „*ustanovují si pro celé toto řízení zmocněncem společnost Fleet Control, s.r.o...*“, a to jak výslovně uvedla, „*v plném rozsahu ke všem úkonům včetně doručování písemností*“. Údaj o tom, že tuto plnou moc společnost Fleet Control, s.r.o. přijala, být v plné moci obsažen nemusí, kdyby tomu tak bylo, jistě by zástupce žalobkyně v soudním řízení uvedl v žalobě odkaz na právní úpravu, která by to výslovně stanovila. Jistě je i jemu určité známo, že plná moc (či také průkaz plné moci) je pouze jednostranným prohlášením zmocnitele (účastníka správního řízení) především o rozsahu zmocnění a osobě, která byla zmocněna a dokládá, že se účastník správního řízení dohodl na svém zastoupení s jinou osobou (zmocněncem), a že mezi zmocněncem a zmocnitelem byla o tomto zastoupení uzavřena smlouva, tj. buď ústní, nebo písemná. Čili druhý podpis za zmocněnce obsahovat plná moc nemusí. Navíc krajský soud považuje uvedený **postup společnosti Fleet Control, s.r.o. a tvrzení právního zástupce žalobkyně v tomto řízení (Mgr. Topol) s ohledem na znalost soudu o jejich působení získanou z úřední účinnosti (argumentace soud viz výše) za účelový, tedy takový, který nepoživá právní ochrany**, tedy i z tohoto důvodu nelze přistoupit k „*zneplatnění*“ uvedené plné moci.

Nedůvodná je rovněž věcná námitka žalobkyně o tom, že nebylo „**věřohodně**“ **prokázáno ani přestupkové jednání, které založilo její odpovědnost za správní delikt provozovatele vozidla**. Jestliže žalobkyně měla pochybnosti o prokázání tohoto přestupkového jednání, tak mohla své námitky uplatnit buď v řízení o přestupku, či i v řízení o správním deliktu. Ta však pouze využila již výše zmíněné účelové a obstrukční procesní strategie, když ani v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně neuvedla žádnou takovou námitku. **Pokud ji uvádí až v žalobě, lze toto hodnotit opět jako účelové tvrzení, které navíc nemá oporu ve spisové dokumentaci**.

Postup, kdy zmocněnec žalobce v průběhu řízení týkajícího se dopravních přestupků neuplatnil žádné věcné námitky, když jeho zmocněnec podal jen **blanketní odvolání**, přičemž věcná námitka byla obsažena až v žalobě, vyhodnotil ve své judikatuře týkající se těchto přestupkových věcí již i **Nejvyšší správní soud** jako účelový. Nejprve to naznačil v rozsudku ze dne 4.12.2013, č.j. 1 As 83/2013-60, když uvedl, že je „*obecně vhodné, aby stěžovatel neuchovával paletu námitek proti přestupkovému rozhodnutí na pozdější dobu, ale uplatnil je již v prvním stupni přestupkového řízení. Jinak se stěžovatel zbytečně připraví o posouzení námitek v obou instancích správního řízení. Navíc se může teprve ex post podaná obrana o chybách měření jevit dle kontextu věci i jako účelová*“ (srov. rozsudek NSS ze dne 4.12.2013, č.j. 1As 83/2013-60). A explicitně v obdobném případě, kdy byla **až v žalobě uplatněna věcná námitka** (která se týkala měření rychlosti vozidla žalobce tvrzením o nepřesnosti GPS souřadnic), NSS uvedl následující závěr:

*„S ohledem na shora uvedené konstatování, že **správní soudnictví tady není proto, aby suplovalo řízení před správním orgánem**, a rovněž s ohledem na omezený revizní přezkum v odvolacím řízení nelze v řízení před správními soudy posoudit důvodnost námitky ohledně nepřesnosti GPS souřadnic, která byla **účelově uplatněna až v řízení před krajským soudem**. Správní orgány důkaz videozáznamem provedly, řádně jej hodnotily samostatně i spolu s ostatními důkazy a dospěly k jednoznačnému závěru o tom, že stěžovatel předmětný přestupek spáchal. Domníval-li se stěžovatel, že správní orgán prvního stupně pochybil, nic mu nebránilo tato skutková zjištění rozporovat již v odvolacím řízení. **Poněvadž však nyní namítaná skutečnost ohledně provedeného měření nebyla ve správním řízení žádným způsobem rozporována, a nevyvolávala tak pochybnosti, nebylo povinností správních orgánů se jí nijak zvlášť; tj. preventivně, zabývat ani v řízení v prvním stupni a, s ohledem na rozsah přezkumu, ani v řízení odvolacím. Smyslem přezkumu správních rozhodnutí ve správním soudnictví je poskytnutí soudní ochrany v případech, kdy osoby, jež tvrdí, že byly na svých právech dotčeny, se svých práv nedomohly před správním orgánem, ač se o to pokusily. Vzhledem k pasivitě stěžovatele v průběhu celého správního řízení nelze jeho námitku ohledně souřadnic GPS v současné fázi řízení projednat, neboť nebyla v důsledku pasivity stěžovatele přezkoumávána v průběhu správního řízení“** (srov. rozsudek NSS ze dne 23.4.2015, č.j. 2 As 215/2014-43, k obdobnému závěru dospěl NSS i v dalších rozsudcích, např. ze dne 14.5.2015, č.j. 7 As 83/2015-56).*

Zmocněnec žalobkyně, společnost FLEET Control s.r.o., tak zvolila účelovou a obstrukční procesní strategii, která ochraně práv žalobce v přestupkovém řízení nepomohla, spíše ji naopak uškodila, když právě v důsledku této strategie nebylo doplněno blanketní odvolání proti rozhodnutí o přestupku o věcné námitky proti tomuto rozhodnutí a toto závažné pochybení nebylo možné napravit tím, že zmíněný advokát Mgr. Topol uvedl tuto věcnou námitku až v žalobě. Tato strategie je tak vlastně, v nadsázce řečeno, „bumerangem“ působícím proti zájmům žalobce a byla ad absurdum zmocněncem a potažmo i zmíněným advokátem použita spíše ve prospěch žalovaného než žalobce, neboť žalovaný měl usnadněnou procesní situaci, protože se nemusel věcně zabývat námitkami, které v blanketním odvolání obsaženy nebyly.

Z oznámení o podezření ze spáchání tohoto přestupku vyplývá, že v inkriminovanou dobu zaznamenal přestupkové jednání mobilem strážník R.M. s údaji, které se shodují s popisem přestupkového jednání v rozhodnutí správních orgánů. Toto přestupkové jednání bylo zjištěno strážníkem městské policie, když o tomto zjištění a o věrohodnosti strážníka nelze mít pochybnosti, ostatně ani žalobkyně žádné pochybnosti takového charakteru v žalobě neuvedla. Ostatně pokud žalobkyně by hodlala zpochybnit přestupkové jednání, tak v tomto případě se **přesouvá důkazní břemeno na žalobkyni**, tj. žalobkyně by musela nejen tvrdit, ale i označit příslušný důkaz za účelem zvrácení závěru správních orgánů o spáchání tohoto přestupku, tj. např. by musela tvrdit a prokázat, že vozidlo označila platným parkovacím lístkem, či že by zaparkovala vozidlo v jiném místě, než ve kterém jeho polohu zaznamenal jmenovaný strážník, tj. na Pernštýnském náměstí v Pardubicích. Tuto námitku rovněž soud neshledal za důvodnou.

Protože žaloba nebyla důvodná, musel ji krajský soud **zamítnout** (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s, když neúspěšná žalobkyně neměla právo na náhradu nákladů řízení, a úspěšnému žalovanému soud toto právo nepřiznal, když mu toto právo podle obsahu spisu nevzniklo.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 8. července 2015

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová